

Prædiken til 1. søndag i fasten

Matthæus evangeliet kap. 4 vers 1-11

I 40 dage og 40 nætter fastede Jesus i ørkenen. Derfor varer fastetiden 40 dage. Fra i søndags Fastelavns søndag til påskesøndag. I fastetiden spiste man bare det, der var nødvendigt for at overleve. I fasten gjorde man sit liv enkelt. I fastetiden gav man afkald på alt, hvad der var overflødig. Hvad kan vi bruge fastetiden til? De næste 40 dage. Tænke over, hvad der er vigtigt i vores liv? Hvad der har betydning? Hvad vi sætter pris på? Noget som vi for alvor har fået øjnene op for - fordi vi har måttet undvære det her i Coronatiden? I fastetiden må vi også overveje, hvad der skal skæres væk i vores liv. Det, der hindrer os i, at vi kan vokse og gro. I troen. I kærligheden. Hvad skal der skæres væk for at gøre plads til Gud. Fastetiden er tiden, hvor vi skal blive mere bevidste om Guds plads i vores liv og hverdag. Det er en god ide at vælge et tidspunkt hver dag, hvor vi giver vores åndelige liv opmærksomhed. Læser i vores Bibel. Den kan også fås på lydbog. Beder Fædevor. Lytter til morgenandagten kl 8.05 på DR 2. I år, hvor så meget er så helt anderledes kunne vi også bruge fasten til ikke at se indad men derimod udad. Se de andre. Længe har vi måttet give afkald og undvære meget i vores liv. Mange er blevet socialt underernærede. Vi hungre efter fællesskab, efter samvær. Derfor skulle vi måske i år bruge fasten på at finde måder, hvorpå vi kan give næring og ny energi til hinandens livsmod. Give udtryk for, at vi er i hinandens tanker. Gøre noget godt for hinanden. Den opgave har vi givet vores konfirmander her i fasten. Stil en blomst i din nabos garage. Ring til din gamle tante. Skriv noget så sjældent som et håndskrevet brev. Bag en kage til din familie. Send et link med en glad melodi. Uventet venlighed giver ny energi og så har den det med at smitte. Sidste søndag hørte vi, at Jesus blev døbt i Jordan floden af Johannes døberen. Vi hørte at himlen åbnede sig. At Gud talte og sagde "Det er min elskede søn i ham har jeg fundet velbehag." Og som en due dalede ånden, Guds ånd, Helligånden ned over ham. Umiddelbart efter hans dåb følger så den fortælling vi har lyttet til i dag. Også her er ånden på færde. "Så blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen for at fristes af Djævelen." Som en forberedelse til den opgave Jesus nu skal i gang med her i verden, at være den, der taler Guds

ord, den der lærer os Gud at kende må han være alene med sig selv. I ørkenen. Det øde sted. I stilhed. Efter 40 dage og 40 nætter får han afkræftet og svag besøg af Djævelen. Den onde selv er udspekuleret og snedig og ved præcis, hvornår han skal sætte sit angreb ind. Når forsvarsværkerne er svage. Djævelen frister Jesus. Frister han også os? Vi kender godt til at blive fristet. Uskyldigt til at tage det ekstra chokolade. Men også fristet til ligegyldighed. Fristet til at se den anden vej når der er en, der har brug for vores hjælp. Fordi det er det letteste. Fristet til at sige: "Godt det ikke er mig" i stedet for at sige: "Det kun lige så godt have været mig." Fristet til at blive nedladende og mistroiske, dømmesyge mennesker. Hvad er det Djævelen frister Jesus med? At lave sten til brød. Så han kan spise sig mæt efter 40 dage under hverken vådt eller tørt. Det er ikke fordi han ikke kan gøre det som Djævelen frister ham med. Men han vil ikke. En gang til forsøger Djævelen. Ondskaben er ikke så let at standse. Så let at lukke munden på. Styrt dig ned fra templets tinde. Gud vil sende sine engle for at redde dig. Er det ikke Guds egne ord?- Står der ikke sådan i Bibelen? Jo, det gør der i Salmernes Bog men der er ingen grund til at misbruge Guds gode vilje. Så Jesus siger igen nej. Djævelen trækker så det sidste kort. Alle verdens riger, al magt i hele verden kan blive din hvis bare du vil kaste dig ned og tilbede mig. Men Jesus vil ikke have den magt som Satan tilbyder ham. For det er den djævelske magt. Den magt, der tvinger, underkuer, ødelægger. Korrupperer. Gør et menneske til et umenneske. Jesus er ikke kommet til verden for at herske over nogen men for at tjene. Tjene Gud ved at tjene sit medmenneske. Jesus står fast. Han vakler ikke det mindste. "Forsvind herfra Satan." Jesus lader sig ikke friste til at sætte sig selv i centrum. Han lader sig ikke friste af sit eget behov for at blive mæt. Sætte sig selv i scene. Tage magten over andre. Jesus er ikke optaget af sig selv. Det er alle andre end sig selv han er optaget af. Og som han tænker på. Jesus gjorde det som Gud ville, at han skulle gøre. Ikke som Adam. For kunne han stå imod? Han lod sig friste af Djævelen. Til at gå imod Guds vilje. Og hvad skete der? Han og Eva blev bedt om at forlade Paradiset. Jesus blev et modbillede på det første menneske Adam. For han sagde nej til Djævelen. Hele hans liv, alt hvad Jesus sagde og gjorde imens han var her, hans død på korset var en kamp imod den ondes ødelæggende og livsnedbrydende magt. Og samtidig et ja til Gud. Et ja til Guds magt. Kærlighedens magt. Et ja til

den magt, der giver liv og som vinder over døden. Den verden vi lever i, vores liv ja også vores eget hjerte er en kampzone, hvor onde og gode kræfter mødes og kæmper imod hinanden. Holder vi os til ham som selv tog kampen op imod alle onde og livsødelæggende kræfter – og vandt hver gang - beder vi ham om hjælp. Så vil han kæmpe for os. Og sammen med ham kan vi gå ind i kampen for, at alt hvad der er godt og smukt og sandt og stort må vinde. Amen. Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden som det var i begyndelsen så også nu og altid og i al evighed.

Amen